

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปิดโลกทัศน์การศึกษาไทยในรัชกาลที่ 5 ได้เปลี่ยนจากการศึกษาที่อาศัยวัดเป็นโรงเรียน โดยได้รับอิทธิพลจากตะวันตก เปิดโอกาสให้มิชชันนารีได้เข้ามาเผยแพร่ศาสนา โดยเริ่มจากการเปิดโรงเรียนเพื่อการศึกษาแก่ลูกหลานชาวไทยในปี ค.ศ. 1665 (พ.ศ. 2208) โรงเรียนคาทอลิกแห่งแรกในประเทศไทย สมัยกรุงศรีอยุธยา คือ General College ตั้งขึ้นโดยพระสังฆราช Lambert de la Motte และหลังจากนั้น พวกมิชชันนารี ได้ขยายกิจการโรงเรียนไปในจังหวัดอื่น ๆ เช่น ลพบุรี บางกอก เป็นต้น ยุคที่สอง Rev. Colombet ได้ตั้งโรงเรียนอัสสัมชัญขึ้นในปี ค.ศ. 1885 ซึ่งอาจจะถือว่าเป็นโรงเรียนคาทอลิกสมัยใหม่แห่งแรกในยุคใหม่ก็ได้ นับตั้งแต่นั้นมา ได้มีคณะนักบวชที่อุทิศตนด้านการศึกษาหลายคณะ ได้ทยอยกันเข้ามาทำการแพร่ธรรมในประเทศไทย ทำให้มีโรงเรียนคาทอลิกเพิ่มขึ้นมากมายในทุกระดับการศึกษา ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา ซึ่งในปัจจุบัน แบ่งออกได้เป็น โรงเรียนของสังฆมณฑล โรงเรียนของคณะนักบวช และของฆราวาส (http://www.e-catholic.au.edu/a_history.html)

ความสัมพันธ์ครั้งแรกของคณะอัสสุลินแห่งสหภาพโรมัน (Roman Union of the Order of Saint Ursula) กับสยาม เกิดขึ้นในช่วงฤดูร้อน ปี 1923 (จากหนังสือ ณ แดนไกล, 9) เมื่อพระสังฆราชเรเน แปร์โรส (Rene Perros) ประมุขมิสซังสยามในสมัยนั้นได้เขียนจดหมายถึงท่านสังฆราชเฟรริ (Freri) ซึ่งเป็นผู้อำนวยการสำนักแพร่ธรรม ท่านแปร์โรสเขียนท่านเฟรริว่า ท่านเชื่อว่า พระศาสนจักรในสยาม จะเติบโตกล้าแข็ง ถ้าจะมีซิสเตอร์สักกลุ่มหนึ่งมาทำงานด้านการสอน ดังนั้น คณะอัสสุลิน เป็นคณะนักบวชอีกคณะหนึ่งที่ได้ตอบรับการเชิญของพระสังฆราชเรเน แปร์โรส มีข้อความตอนหนึ่งในจดหมายว่า “ที่ประเทศสยาม ผู้คนให้ความสนใจการศึกษาของเด็กเป็นอันดับหนึ่ง” และซิสเตอร์อัสสุลิน 4 ท่าน เดินทางมาถึงสยาม ในปลายปี ค.ศ. 1924 หรือพ.ศ. 2467 ซึ่งนับถึงเวลานี้ (พ.ศ. 2554) เป็นเวลา 87 ปีมาแล้ว

การเริ่มต้นของมิชชันนารี มีความยากลำบากมาก ไม่ว่าจะเป็นที่อยู่อาศัย อาหาร การกิน และที่สำคัญ ภาษาที่ต้องสื่อสารกัน กลุ่มแรกที่สมาชิกคณะอัสสุลิน (Ursuline) เริ่มงานด้วย เป็นชาวจีนอพยพ เป็นเหตุให้อัสสุลิน ต้องเรียนรู้ทั้งสองภาษา คือ ไทยและจีน บุคคลเหล่านี้ มีแรง

บันดาลใจจากอะไร ที่ทำให้ผู้คนอุปสรรคต่าง ๆ และต้องการมอบสิ่งเหล่านั้นให้กับผู้คนในสยามประเทศแห่งนี้ แน่นนอน สิ่งแรกคือ การเผยแพร่ศาสนาคริสต์นิกายคาทอลิก แต่ถ้าเป็นเรื่องนี้นักบวชคณะไหนด ก็ยอมทำได้ เพราะทุกคณะ ยึดจิตตารมณ์พระวรสารแห่งคำสอนของพระเยซูเจ้าด้วยกันทั้งสิ้น แต่วิธีการและวิถีดำเนินชีวิตในรายละเอียดนั้น แตกต่างกันไปตามผู้สถาปนา บุคคลที่มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อสมาชิกออร์สุลิน (Ursuline) มากที่สุด ก็คือ นักบุญอัญจลา เมริชี (Angela Merici) ผู้ก่อตั้งคณะออร์สุลินนั่นเอง นักบุญอัญจลา เมริชี ผู้เป็นทั้งนักปฏิรูปและนักอนุรักษนิยม ทำทนายสมาชิกออร์สุลินทุกคนว่า “ถ้าสภาพการณ์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป และท่านจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนอะไรใหม่ ๆ ก็ขอให้ทำอย่างรอบคอบตามคำแนะนำที่ได้พิจารณากันมาอย่างดีแล้ว” (Sr.Lois Castillon,osu. อ้างถึงในหนังสือครบรอบ 72 ปี เรยีนาเซลิวิทยาลัย, 2549: 19) และแปลสืบกว่าปีในประเทศสยามหรือประเทศไทย (พ.ศ. 2467-2554) ได้ส่งผ่านและสร้างความเป็นสตรีไทยในระบบการศึกษาออร์สุลิน ตามคำให้การที่ Peter Maurice Waters นักการศึกษาชาวออสเตรเลีย (ครบรอบ 72 ปี เรยีนาเซลิวิทยาลัย, 2549:20) เราทั้งหลายได้ทราบว่

“...แนวความคิดของอัญจลา เมริชี ก็เป็นไปในทำนองเดียวกัน คือ เราต้องพยายามเรียนรู้จัก-เข้าใจในธรรมชาติของตัวเด็ก ไม่ใช่เพื่อจะปล่อยตามใจไปเรื่อย แต่เพื่อจะได้รักและดูแลเอาใจใส่อย่างเหมาะสม คำแนะนำสั่งสอนอันละเอียดอ่อน ก็จะซึมซาบเข้าสู่ชีวิตได้อย่างแนบเนียน และการอบรมศีลธรรมจรรยา ก็จะได้รับการยอมรับอย่างเต็มอกเต็มใจ...การพิจารณาข้อเขียนอัญจลาในแง่เนื้อหาบทสอน ทำให้เราเห็นชัดถึงปรัชญาการอบรมที่เน้นความเป็นตัวตนของแต่ละบุคคล สามารถปรับให้เข้าถึงความรู้สึกนึกคิดจิตใจของแต่ละคนได้ มีวิธีหลากหลายสำหรับความแตกต่างมากมายของผู้คน ให้ความสำคัญกับการอุทิศตน ห่มเหเพื่อความเป็นธรรมและส่งเสริมการมีวินัยในตนเอง โดยการสนับสนุนให้กำลังใจ มากกว่าการบังคับข่มขู่”

โรงเรียนออร์สุลิน มีกิตติศัพท์เลื่องลือมาช้านานตั้งแต่ศตวรรษที่ 16 (ครบรอบ 72 ปี เรยีนาเซลิวิทยาลัย, 2549: 21) ในแง่การเสริมสร้างศักยภาพความเป็นผู้นำและความเป็นเลิศทางวิชาการให้กับหญิงสาว งานวิจัยต่าง ๆ ยืนยันว่า วิธีการเรียนรู้ของผู้หญิง มีเอกลักษณ์เฉพาะพิเศษ และสภาพแวดล้อมที่มีแต่ผู้หญิงล้วน ๆ เอื้อต่อการพัฒนาความเป็นผู้นำและความเป็นเลิศทางวิชาการได้ดีเยี่ยมในลักษณะที่จะไม่เหมือนกับ โรงเรียนสหศึกษา ซึ่งก็มีความดีงามอยู่ในแบบเฉพาะ คนอีกลักษณะหนึ่ง จากอดีตจนถึงปัจจุบัน การศึกษาออร์สุลิน ยังคงเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับสังคมในประเด็นหลักใหญ่ คือ งานบริการรับใช้ ช่วยเหลือ...ประดุจดังแหล่งพักพิงอันอุดมสมบูรณ์แก่กุลชีวิตกลางทะเลทราย...ในสังคมที่ถูกทำลายด้วยความเห็นแก่ตัว...วัตถุนิยม...สภาวะไร้พระเจ้า-ปราศจากมิตติศรัทธาแห่งจิตวิญญาณ...ครึ่งๆกลางๆ ไม่มีถูกไม่มีผิด ไม่มีดีไม่มีเลว โรงเรียน

อู่สุลิน ยังคงยืนหยัด บากบั่น พากเพียรในความเป็น “แหล่งพักพิงอันอุดมสมบูรณ์แก่อกุลชีวิตกลางทะเลทราย” ให้กับบรรดาหญิงสาวทั้งหมด จึงได้สร้างศรัทธาอู่สุลินจำนวนนับหมื่นให้แก่สังคมไทย โรงเรียนอู่สุลินเป็นโรงเรียนหญิงล้วน อันได้แก่

1. ปี พ.ศ. 2468 (1925) ได้เริ่มที่โรงเรียนกุหลาบวัฒนา ตลาดน้อย กรุงเทพฯ เป็นโรงเรียนของอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ และมีโรงเรียนกุหลาบวิทยา สำหรับนักเรียนชาย โดยมีรั้วกั้นระหว่างสองโรงเรียนนี้ (ปัจจุบันได้คืนโรงเรียนกุหลาบวัฒนาให้กับอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เรียบร้อยแล้ว)

2. ปี พ.ศ. 2471 (1928) ได้เริ่มก่อตั้งโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เป็นโรงเรียนแรกของคณะอู่สุลิน ที่ถนนเพลินจิตต์ กรุงเทพฯ

3. ปี พ.ศ. 2475 (1932) ได้ก่อตั้งโรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย ที่ถนนเจริญประเทศ เชียงใหม่

4. ปี พ.ศ. 2498 (1955) โรงเรียนวาสุเทวี ที่ซอยวัดไผ่เงิน ถนนจันทน์ กรุงเทพฯ

คณะอู่สุลิน เปิดโรงเรียนแรกของคณะ คือ โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2471 (1928) และยังคงเป็นโรงเรียนหญิงล้วนจนถึงปัจจุบัน ซึ่งพุ่มพวง เทวกุล ณ อยุธยา (อ้างถึงใน ใต้รู้จัก คือได้รัก, 2551) ได้กล่าวว่า

“อยากให้ลูกเข้าโรงเรียนมาแตร์ฯ จะทำอย่างไรดี” นี่เป็นคำถามยอดนิยมของพ่อแม่หลายคนในกรุงเทพฯทำอย่างไร ลูกสาวของผู้ถาม จะได้เข้าโรงเรียนนี้..... โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ให้ความสำคัญแก่ทั้งนักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนทุกคน กระนั้นก็ดี สิ่งที่โรงเรียนให้ความสำคัญไม่น้อยไปกว่ากันก็คือ การดำรงสถานะเป็นสถาบันการศึกษาที่มีคุณภาพ มีจริยธรรม เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายในการสร้าง “มนุษย์ที่สมบูรณ์” แก่สังคมและตระหนักดีว่า การดำรงสถานะดังกล่าวจะเป็นไปได้ ก็ด้วยความร่วมมือและความเข้าใจของผู้ปกครองทุกคน ซึ่งต่างไว้วางใจและหวังดีต่อโรงเรียน และหวังว่า โรงเรียนจะร่วมสร้างสรรค์ให้ลูกหลานของตนเป็นคนดี มีคุณธรรม ตามอุดมการณ์ที่โรงเรียนยึดถือเป็นแนวทางในการปฏิบัติมาจนทุกวันนี้...”

เมื่อพระสังฆราชเรอเน แปร์โรส ได้เดินทางมาแพร่ธรรมทางภาคเหนือ ได้สร้างโบสถ์พระหฤทัย เชียงใหม่ ขึ้นในปี 1932 จากนั้นได้เชิญคณะอู่สุลินมาเปิดโรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย สำหรับเด็กผู้หญิง และคณะเซนต์คาเบรียลสำหรับเด็กผู้ชาย เป็นเวลาเจ็ดสิบเก้าปี ส่วนโรงเรียนพระหฤทัยนั้น ถือเป็นโรงเรียนวัด และรับเด็กรอบ ๆ บริเวณวัด ทั้งหญิงและชาย แต่ในช่วงหลัง

จึงรับเพียงเด็กผู้หญิงเท่านั้น (ปัจจุบัน ได้เปิดรับนักเรียนทั้งหญิงและชายอีกครั้ง) ในคู่มือครู โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย (พ.ศ. 2553: 25) ได้กล่าวถึงประวัติศาสตร์ของการดำเนินการศึกษา ออร์สูลินที่ทำให้เห็นถึงความสำคัญของการให้การศึกษอบรม ดังนี้

“...ทางคณะนักบวชออร์สูลิน ได้เดินทางขึ้นมาทางภาคเหนือของประเทศไทย และ ได้รับการเชื้อเชิญให้มาเปิดสถานศึกษาที่จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่ง “โรงเรียนเรยีนาเชลี วิทยาลัย เป็นสถานที่ให้การศึกษอบรมแก่กุลธิดาชาวเหนือ ให้เป็นผู้เพียบพร้อมด้วย ความรักและคุณธรรม เพื่อจะได้ทำหน้าที่ของตนต่อครอบครัวและสังคมท้องถิ่น ตลอดจนประเทศชาติในที่สุด” นี่ถือเป็นนิธานและเจตจำนงที่ถาวรของคณะซิสเตอร์ ออร์สูลินในการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อปีพุทธศักราช 2475...”

จากวันนั้นถึงวันนี้ ปี พ.ศ. 2554 เป็นปีที่โรงเรียน มีอายุครบ 79 ปี โรงเรียนเรยีนาเชลี วิทยาลัย เป็นโรงเรียนเอกชนที่ก่อตั้งกำเนิดและดำเนินการ โดยความเมตตา เสียสละ การอุทิศทั้งกาย และใจของซิสเตอร์คณะออร์สูลินและคณะครูในการให้การศึกษอบรม สั่งสอน เพื่อสร้างคนตาม ปรัชญาของคณะ

ปี ค.ศ.1955/2498 ทางคณะออร์สูลิน (50 ปี วาสูเทวีที่รัก, 2546: 25) ได้เปิดโรงเรียนอีก หนึ่งแห่งที่กรุงเทพมหานคร ซึ่งตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2496 มีนายมงคล วงศาโรจน์ เป็น เจ้าของ ปัจจุบันทางคณะออร์สูลิน ได้เปลี่ยนชื่อโรงเรียนพระแม่ฟาติมา เป็น โรงเรียนวาสูเทวี และ ในปี พ.ศ. 2498 ซิสเตอร์บุญประจักษ์ ทรรทรานนท์ เจ้าคณะภาคออร์สูลินแห่งประเทศไทย ไปเจรจา ชื่อโรงเรียนนี้จากคณะพระสงฆ์มิสซังปารีส และได้เปลี่ยนชื่อเป็นวาสูเทวี โดยคุณครูเฉลา ไทยวัฒน์ ครูภาษาไทยรุ่นแรกของโรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย เป็นผู้แปลจากชื่อภาษาละติน REGINA MUNDI ซึ่งหมายถึง พระแม่แห่งสากลโลก นับเป็นชื่อที่มีความหมายตรงตามชื่อเดิม คือ “วาสู” แปลว่า พื้นดิน “เทวี” แปลว่า ราชนี หมายถึง พระแม่แห่งพื้นพิภพ หรือ ราชนีของโลก เปิดสอน ตั้งแต่ชั้นอนุบาล 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ตั้งแต่แรกเปิดดำเนินการจนถึงปัจจุบัน มีนักเรียน 10,691 คน ดำเนินงานโดยซิสเตอร์คณะออร์สูลิน ซึ่งเป็นการให้การอบรมแก่กุลสตรีให้ดำเนินชีวิตเหมาะสม กับยุคสมัย

การเปิดโรงเรียนแบบแยกหญิงชายของนักบวชคาทอลิกนั้น เป็นไปตามกฎวินัยและ ธรรมเนียมที่เคร่งครัดของแต่ละคณะ จึงทำให้มีการแยกการอบรมและเน้นการอบรมตามความคาดหวัง ของสังคม ซึ่งมีผลต่อบทบาทความเป็นหญิงเป็นชาย ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของคณะออร์สูลินคือ การอบรม หญิงสาวให้เพียบพร้อมด้วยคุณสมบัติและรูปสมบัติ มีความรู้ มีการศึกษาเพื่อเป็นผู้ดี สมกับ กุลสตรีไทย ประกอบกับคณะออร์สูลินก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง มีความเป็นนักพรต มีเขตพรต ไม่สามารถออกไปไหนได้ จึงสร้างโรงเรียนให้นักเรียนมาเรียน และมีหอพักนักเรียนประจำ

ในปีการศึกษา 2525 “...โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย ขูบหอพักนักเรียนประจำ คงเหลือแต่นักเรียนไป-มาประเภทเดียว...” (วงศ์สิริ (กฤดากร) ลาภเกษตร, ม.ร.ว., อ้างถึงใน ได้รู้จัก คือ ได้รักอีกครั้ง, 2550: 115) คณะอัครสุลิน ยุติเรื่องนักเรียนประจำ โดยมีเหตุผลหลายประการ เช่น จำนวนนักบวชและครูที่จะดูแลนักเรียนประจำ มีจำนวนไม่เพียงพอ ขวักกับความคิดเห็นเรื่องบทบาทของผู้ปกครองที่ต้องอบรมดูแลบุตรสาวของตนเอง ให้ความรัก ความเข้าใจ ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญที่ต้องไม่โยนให้แก่โรงเรียนเท่านั้น โรงเรียนในเครืออัครสุลินทั้งหมด จึงไม่มีเด็กนักเรียนประจำตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ทั้งนี้ โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย ยังคงเจตนารมณ์เดิม คือ ให้การศึกษาอบรมสำหรับเด็กผู้หญิง ตามแนวทางการศึกษาอัครสุลินที่มีเป้าหมายในการอบรมคนทั้งคน ตามปรัชญาที่ว่า

อบรมเสริมคนให้ครบ

ประสบธรรมอันสูงส่ง

ปัญญาแตกฉานมั่นคง

เสริมส่งให้เป็นคน-จนสมบูรณ์

ทางสมณกระทรวงเพื่อการศึกษาคาทอลิก ได้ตระหนักถึงมิติด้านศาสนาของการศึกษาคาทอลิกในประเทศไทย ในทศวรรษหลัง ๆ ของศตวรรษที่ 20 อัตลักษณ์ของโรงเรียนคาทอลิกจำนวนมาก ไม่ค่อยมีความชัดเจนในสังคมที่มีความหลากหลาย ส่วนหนึ่ง เป็นเพราะความพยายามที่จะยกมาตรฐานการเรียนรู้ฝ่ายวิชาการหรือความพยายามแข่งขันกับโรงเรียนอื่น ๆ คำสอนของศาสนาในหลักสูตรและแม้แต่การสวดภาวนาและช่องทางสู่ศีลศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ลดน้อยลง จำนวนนักบวชที่ทำการศึกษาน้อยลง เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่นำสู่แนวโน้มของวัตถุนิยม สมณกระทรวงเพื่อการศึกษาคาทอลิก จึงพยายามที่จะแก้ปัญหานี้ของแนวโน้มนี้ด้วยการออกคำแนะนำที่เป็นรูปธรรมเพื่อที่จะช่วยโรงเรียนคาทอลิกให้ฟื้นอัตลักษณ์และมรดกเก่าของตน รวมถึงการค้นหาวางจะทำอะไรให้เด็กและเยาวชนในสถานภาพของสังคมใหม่ได้บ้าง (อัตลักษณ์การศึกษาคาทอลิก, 2551: 290)

ในฐานะสมาชิกผู้แข่งขันและอุทิศทุ่มเทคนหนึ่งของคณะอัครสุลิน ได้พิจารณาเห็นถึงความสำคัญและความจำเป็นของพันธกิจการฟื้นฟูอัตลักษณ์ที่วุ่น จึงสนใจที่จะศึกษาเจาะลึกเข้าไปในกระบวนการและกรรมวิธีการสร้าง การฟื้นฟูอัตลักษณ์การศึกษาอัครสุลิน เพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้และแนวทางในการปฏิบัติของทั้งสมาชิกคณะอัครสุลินเอง ตลอดจนสำหรับผู้สนใจคนอื่น ๆ ที่กระหายรู้แก่นสารสาระขององค์ความรู้ที่วุ่นนี้ อีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาการสร้างอัตลักษณ์การศึกษาอูร์สุลินของโรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย
จังหวัดเชียงใหม่

ขอบเขตการศึกษา

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล

ขอบเขตด้านผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ที่มีส่วนร่วมในโรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ชิสเตอร์ ผู้จัดการโรงเรียน ผู้อำนวยการ บุคลากรคณะครู เจ้าหน้าที่สนับสนุนการศึกษา ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า ศิษย์ปัจจุบัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องในเครือโรงเรียนอูร์สุลินทุกระดับและ
ในท้องถิ่น ๆ ที่ผู้ศึกษาสามารถติดต่อ ประสานได้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาเรื่องปรัชญา แนวคิด วิธีการ ยุทธศาสตร์ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของคณะอูร์สุลินทั้งหมดทั้งปวงของผู้ให้ข้อมูล ที่จะนำไปสู่
คุณลักษณะหรืออัตลักษณ์การศึกษาอูร์สุลินในตัวคนของนักเรียน โรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย (และ
โรงเรียนในเครืออูร์สุลิน ทั้ง 3 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย โรงเรียนวาสุเทวี และ
โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย)

นิยามศัพท์เฉพาะ

อัตลักษณ์การศึกษาอูร์สุลิน (Ursuline Education Identity) หมายถึง คุณลักษณะ
ที่พึงประสงค์ของผู้ที่ผ่านกระบวนการ กระบวนการศึกษา ฝึกอบรม ตามปรัชญาของคณะอูร์สุลิน
คือ การมุ่งอบรมให้ผู้เรียน ได้ก้าวไปในทางที่เป็นคนสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม
สติปัญญา และคุณธรรม ในเจตนารมณ์ของการเป็นผู้ที่รัก-รับใช้ มีความซื่อสัตย์ มีมโนธรรม
เที่ยงตรง และลึกซึ้งในความหมายชีวิตด้วยการภาวนา

การสร้างอัตลักษณ์ หมายถึง กระบวนการที่ประกอบด้วย ปรัชญา แนวคิด วิธีการ
ยุทธศาสตร์ที่นำไปสู่การสร้างอัตลักษณ์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของ
คณะอูร์สุลินและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ โดยครูผู้สอน ผู้บริหารสถานศึกษา บุคลากรทาง
การศึกษา ได้ร่วมแรงร่วมใจกันปลูกฝังลักษณะเฉพาะที่เป็นตัวตนของสถานศึกษา หรือกลุ่ม
สถานศึกษาที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ในการจัดตั้งสถานศึกษา หรือลักษณะโดดเด่นของ
สถานศึกษา เพื่อให้เกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของโรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัยและโรงเรียน
ของคณะอูร์สุลินอีก 3 โรงเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษา ไปผลักดันและนำเสนอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย นำไปพิจารณาประกอบการวางแผนและการดำเนินการปรับปรุง พัฒนา เปลี่ยนแปลง กระบวนการ รูปแบบและวิธีการในการจัดการศึกษา ฝึกอบรมของโรงเรียนโดยรวม อันเป็นกระบวนการและวิธีการในการสร้างอัตลักษณ์การศึกษาอัครสุติน ของโรงเรียนเรยีนาเชลีวิทยาลัย เชียงใหม่ ให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น ตอบสนองสังคมและโลกในยุคแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมายและรวดเร็ว เฉกเช่นปัจจุบันได้